

РЕШЕНИЕ

№ 164

гр. Бургас, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Т. Д. МИТЕВ

при участието на секретаря **ДИЛЯНА ИВ. БОДУРОВА**
като разгледа докладваното от Т. Д. МИТЕВ Административно наказателно
дело № 20242120200296 по описа за 2024 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на Т. А. М., ЕГН: *****, чрез
адв. * от АК-Бургас, срещу Наказателно постановление № 23-0769-003576/04.01.2024 г.,
издадено от Началник група към ОД на МВР Бургас, Сектор „Пътна полиция“, с което на
жалбоподателя, на основание чл. 174, ал. 3, предл. 2 ЗДвП, за извършено нарушение по чл.
174, ал. 3 ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и наказание „лишаване
от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

Жалбоподателят, чрез процесуален представител адв. * оспорва наказателното
постановление, като излагат възражения за допуснати съществени процесуални нарушения,
както и за материална незаконосъобразност, поради което моли НП да бъде отменен, както и
за присъждане на разноски.

Административнонаказващият орган, надлежно призован се представлява от юрк. *. В
съпроводителното писмо, с което е изпратена преписката се прави искане за потвърждаване
на НП.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на преклузивния срок за обжалване по
чл. 59, ал.2 ЗАНН (НП е връчено на 11.01.2024 г., а жалбата е депозирана на 16.01.2024 г.),
от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва
да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е
основателна, като съдът, след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в
контекста на правомощията си по съдебния контрол, намира за установено следното:

На 29.10.2023 г., около 10:35 часа, жалбоподателят управлявал л.а. „Мерцедес Е 220 Д“
с рег. № * в гр. Бургас, по ул. „Одрин“, до „*“ АД, в посока кръстовище с ул. „Проф. Яким
Якимов“, когато бил спрял за проверка от служители на Сектор „Пътна полиция“ гр. Бургас.
Водачът отказал да бъде тестван за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест
дрегер 7510“ с фебр. № ARPM-0788. Поради това служителят Д. Г. издал на водача талон за
медицинско изследване № 103913, в който било посочено да се яви в УМБАЛ-Бургас за

медицинско изследване в срок от 45 минути, като талонът бил връчен на водача в 11:55 часа.

За случая Д. Г. съставил на жалбоподателя АУАН № 464796 от за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Жалбоподателят се явил в УМБАЛ-Бургас и в 12:07 часа на 29.10.2023 г. му била взета кръвна проба за анализ за употреба на алкохол или друго упойващо вещество в присъствието на служителя Д. Г. (л. 30-37.).

Въз основа на материалите, било издадено обжалваното наказателно постановление.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото писмени доказателства средства, които са еднопосочни и безпротиворечиви.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Посочени са нарушените материалноправни норми, като наказанието за нарушението е индивидуализирано правилно.

Съставът обаче намира, че не се доказва извършване на нарушение.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП (в редакцията към датата на извършване на нарушението) предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2 000 лева. Съгласно § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП "водач" е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата. За да бъде законосъобразно ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя и да му бъдат наложени предвидените в чл. 174, ал.3 от ЗДвП наказания, следва да бъде установен отказ на водача на МПС да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол/наркотични вещества или неизпълнение на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол/наркотични вещества в кръвта му. Разпоредбата съдържа два алтернативни способа и отказ на който и да е било от тях, при липсата на отчетен резултат, изпълва състава на едно нарушение. Независимо обаче чрез кое от предвидените в закона изпълнителни деяния - отказ от изпробване с техническо средство или неизпълнение на предписание за медицинско изследване, се осъществява едно и също нарушение - това по чл. 174, ал.3 от ЗДвП - Решение № 984 от 2.06.2017 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 973/2017 г. Основната цел да се запрети такова деяние е да липсва възможност водачите на МПС, чрез отказ да избягват контрола за наличие на алкохол/наркотици или упойващи вещества. Законодателят е преценил, че не следва да се стимулира такъв отказ и за това той е наказуем много по-строго, отколкото нарушението по чл. 174, ал.1 от ЗДвП.

От писмените доказателства по делото, изискани от УМБАЛ-Бургас, става безспорно ясно, че жалбоподателят се е явил в УМБАЛ-Бургас и в 12:07 часа на 29.10.2023 г. му била

взета кръвна проба за анализ за употреба на алкохол или друго упойващо вещество в присъствието на служителя Д. Г.. Следователно същият е изпълнил законовите си задължения, като е изпълнил предписанието за медицинско изследване, поради което извършеното от него не съставлява административно нарушение.

С оглед изложеното, обжалваното постановление се явява материално незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Съгласно разпоредбите на ЗАНН страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. От изложеното следва, че в полза на жалбоподателя действително следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение. Съгласно чл. 144 АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК. В случая е представен договор за правна защита (л. 39), в които е отразено, че е заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв. По делото е направено възражение за прекомерност, но съдът намира, че размерът на същото съответства на правната и фактическата сложност на делото. Следва да се отчете, че процесуалният представител е подал жалбата и се е явил в съдебно заседание. Доколкото се прилага чл. 205 от АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателите при обжалване на актове отговаря юридическото лице, представлявано от органа, издал акта, съдът намира, че следва да осъди ОДМВР-Бургас да заплати сторените в настоящото производство разноски по съображенията, изложени по-горе.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0769-003576/04.01.2024 г., издадено от Началник група към ОД на МВР Бургас, Сектор „Пътна полиция“, с което на Т. А. М., ЕГН: *****, на основание чл. 174, ал. 3, предл. 2 ЗДвП, за извършено нарушение по чл. 174, ал. 3 ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

ОСЪЖДА ОДМВР-Бургас да заплати на Т. А. М., ЕГН: *****, съдебно-деловодни разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600 (шестстотин) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____